

ՀԱՄԱՌՈՑ ԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՂՈՐԴՈՒՄՆԵՐ

Հ. Վ. ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

ԵԴԻՊՏԱՑՈՐԵՆԻ ԿՐԿՆԱԿԻ ՄԻՋԳԾԱԽՆ ԲԱՐԴ ԵՎ ՀԻՐՐԻԴԱՅԻՆ ԽՄԲԱՎՈՐՈՒՄՆԵՐԻ ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿԱՄՈՅԻ ՇՐՋԱՆԻ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ

Կայուն կերային բազա ստեղծելու գործում կարևորագույն տեղ է պատկանում նաև եգիպտացորենի կուլտուրային: Այժմ եգիպտացորենի մշակությունը մեծ չափով ընդարձակվել է նաև Հայկական ՍՍՌ-ում՝ ընդգրկելով ոչ միայն ռեսպուբլիկայի հյուսիս-արևելյան, այլև լեռնային շրջանները (Ստեփանավան, Կամո, Մարտունի, Բասարզեչար): Եգիպտացորենի ուսումնասիրության, տարբեր սորտերի վարքագծի բնութագրության ուղղությամբ Կամոյի շրջանում աշխատանքներ է կատարում Երևանի Պետական համալսարանի կենսաբանական ֆակուլտետի Դարվինիզմի և գենետիկայի ամբիոնը:

Աշխատանքի նպատակն է եղել պարզել, թե եգիպտացորենի սորտերից և հիրրիդներից որո՞նք են ավելի լավ հարմարվում Կամոյի շրջանի պայմաններին, ուսումնասիրել նրանց բերքատվությունը, աճման դինամիկան, կողրերի հասունացումը: Աշխատության մեջ տրված է միայն որոշ ավելի աչքի ընկած հիրրիդների նկարագրությունը: Ուսումնասիրության համար վերցվել են այնպիսի կրկնակի միջոցային բարդ, սորտագծային և այլ հիրրիդային խմբավորումներ, որոնք բերվել են Կրասնոդարի Սելեկցիոն կայանից, ինչպես և Համամիութենական Բուսաբուծության ինստիտուտից: Մեր փորձերը դրվել են սորտափորձարկման ձևով՝ երեք կրկնողություններով—1957—1959 թվականներին. աղյուսակում տրված է ստացված տվյալների միջինը:

1958—1959 թվականների դարնանային անձրևները և վաղ երևան եկած աշնանային ցրտահարություններն ունեցան այն բացասական ազդեցությունը, որ, համեմատած 1957 թվականի հետ, այն հիրրիդները, որոնք այդ տարին հասել էին մոմային և կաթնամոմային հասունացման, 1958—1959 թվականներին չհասան նույնիսկ կաթնային հասունացման (սինս աղյուսակը): Օրինակ՝ Կրասնոդարսկայա 4 սորտագծային հիրրիդը, որի կողրերը Կամոյի շրջանի պայմաններում չեն հասունացել. 1957 թ. սեպտեմբերի 20-ին նրա կողրերը գտնվում էին մոմային հասունացման շրջանում, իսկ հետևյալ տարիներին նույնիսկ ոչ մի հասունացում չեն տվել: Սակայն նրա բույսերը փարթամ էին, բարձրությունը հասնում էր 160—225 սմ-ի, 1—2 կողրերով: Կրասնոդարսկայա 5 հիրրիդը, որի կողրերը հասան մինչև մոմային հասունացման միայն 1957 թվականին, աչքի ընկավ իր կանաչ դանգվածով: Եթե 1957 թվականին մեկ բույսի միջին կշիռը 550 գ-ից չէր անցնում, ապա 1959 թվականին այն հասավ մոտավորապես 950 գ-ի, 210 սմ բարձրությամբ: Կրասնոդարսկայա 1/49 հիրրիդի բույսերի բարձրությունը Կամոյի շրջանի պայմաններում

հասնում է 150—200 սմ, իսկ մեկ շհասունացած կողրի կշիռը՝ 140 գ-ի: Այս երեք հիբրիդային խմբավորումներն ունեն լավ կանաչ դանդաժ՝ սիլոսի համար, բայց հատիկներ չունեն: Արանց հետ համեմատած, իրենց ավելի լավ են դրսևորել Համամիութենական Բուսաբուծության ինստիտուտից բերված հիբրիդները, որոնք սակայն 1958 և 1959 թվականներին նույնպես կողրերի հասունացում չսովին: զրա պատճառը մասամբ նույն վաղ բերքահատվածն էր:

Բույսերի կենսականության ուսումնասիրությունը
Կամոյի շրջանի պայմաններում, 1957—1959 թթ.

Հիբրիդի անունը	1957 թ.			1958 թ.			1959 թ.			
	Հասունացումը	Մեկ բույսի		Հասունացումը	մեկ բույսի		Հասունացումը	մեկ բույսի		
		բարձր-սմ-ով	կշիռը գ-ով		բարձր-սմ-ով	կշիռը գ-ով		բարձր-սմ-ով	կշիռը գ-ով	մեկ կողրի միջին կշիռը
Վիր-37	կաթնամոմային	144	484	—	191	859	—	180	816	183
Վիր-42	կաթնամոմային	131	432	—	177	873	—	196	622	145
Վիր-114	կաթնամոմային	145	453	—	178	990	—	187	566	100
Վիր-136	մոմային	138	663	—	—	—	—	207	783	138
Կրասնոդարսկայա 4	մոմային	160	475	—	184	750	—	225	897	177
Կրասնոդարսկայա 5	մոմային	150	543	—	183	890	—	210	944	175
Կրասնոդարսկայա 1/49	մոմային	146	495	—	186	420	—	205	720	139

Հիշատակության արժանի է Վիր-37 հիբրիդը, որի բույսերի կողրերը 1957 թվականին հասան կաթնամոմային հասունացման: Կամոյի շրջանի պայմաններում Վիր-37-ի 1957—1959 թվականների փորձարկումը պարզել է, որ բույսերը եղել են փարթամ, ունեցել են մինչև 191 սմ բարձրություն, մեկ շհասունացած կողրի կշիռը՝ 183 գ: Փորձարկված բոլոր հիբրիդներն էլ, այդ թվում և Վիր-37-ը, աճում են ու տալիս փարթամ վեգետատիվ դանդաժ, սակայն նրանց զարգացումը ձգձգվում է: Թեև Վիր-37-ը հասնում է բավականին մեծ բարձրության, բայց նրա ծաղկումն ուշանում է և վեգետացիայի վերջում ոչ միայն լրիվ չի հասունանում, այլև չի հասնում նույնիսկ կաթնամոմային հասունացման:

Վիր-42 հիբրիդի արժանիքները շատ են, այն Կամոյի շրջանում շրջանացված հիբրիդ է և տալիս է բարձր բերք, սակայն Վիր-42-ը՝ ցանված մեր փորձադաշտում, իր վեգետատիվ դանդաժով տարբերվում է այն Վիր-42-ից, որը ցանված է կոլտնտեսային դաշտերում: Վերջինս ավելի փոքր է, ոչ փարթամ: Դա մեծ մասամբ բացատրվում է սխալ ցանքով: սերմերը ցանվում են հողի մեջ իրար հետևից, առանց 35—40 սմ հեռավորության: Խնչպես երևում է աղյուսակից, մեր փորձադաշտում Վիր-42-ի միջին բարձրությունը հասնում է մինչև 196 սմ-ի, իսկ մեկ բույսը կշռում է 873 գ. (1958 թ.): Կրասնոդարսկայա 4, Կրասնոդարսկայա 5 բույսերի կշիռը անցնում է Վիր-42-ից, այնպես որ, չնայած այն շրջանացված է, սակայն փորձերը ցույց են տալիս, որ Կամոյի

շրջանում կարող են աճել նաև այլ հիբրիդներ, որոնք իրենց բերքատվությամբ դերակշռում են նախորդից:

Հավ սիլոսայում են Կամոյի շրջանի պայմաններում նաև Վիր-114 ու Վիր-156-ը, որոնք նպաստավոր պայմանների առկայության և լավ մշակելու դեպքում տալիս են բարձր բերք: Հեռացին շրջաններում կլիմայական պայմանները՝ օդի և հողի մշտական խոնավությունը, համեմատաբար ոչ բարձր ջերմաստիճանը նպաստում են սննդանյութերի կուտակմանը, կանաչ գանգվածի մեծացմանը, տերևների խոշորացմանը: Իսկ բերքահավաքի ժամանակ լեռնային շրջաններում, այդ թվում նաև Կամոյի շրջանում, բույսերի ցողուններն ու տերևները լինում են կանաչ, մսալի և կարող են թարմ անասնադեղ հանդիսանալ:

Այսպիսով, յուրաքանչյուր հիբրիդի բերքատվությունը ամեն տարի տարբեր է, նշանակում է՝ կլիմայական պայմանները մեծ ազդեցություն ունեն բույսերի աճման և զարգացման վրա: Օրինակ՝ Եթե Վիր-114 հիբրիդի մեկ բույսը 1957 թվականին կշռում էր 453 գ., ապա 1958 թվականին կշռում էր 990 գ., իսկ 1959 թվականին՝ 566 գ.:

Ստացված տվյալները ցույց են տալիս, որ Կրասնոդարսկայա 5, Վիր-37 հիբրիդները իրենց բերքատվությամբ ոչ միայն չեն պիտանում Վիր-42 հիբրիդին, որը շրջանացված է, այլև գերազանցում են: Անհրաժեշտ է փորձերը շարունակել այնքան ժամանակ, մինչև որ եզրագծային բաղաձիվ փորձարկվող հիբրիդներից կրնարվեն այնպիսիները, որոնք Կամոյի շրջանի հողակլիմայական պայմաններում կապահովեն սիլոսային գանգվածի բարձր բերքի ստացումը: Կարելի է ասել, որ եզրագծային մշակությունը Կամոյի շրջանում անհրաժեշտ է և այն հանդիսանում է հեռանկարային կուլտուրա:

Նրևանի Պետական համալսարանի

Կենսաբանական ֆակուլտետի

Դարվինիզմի և գենետիկայի ամբիոն

Ստացվել է 6.V 1962 թ.

А. В. АВЕТИСЯН

ИЗУЧЕНИЕ ДВОЙНЫХ СЛОЖНЫХ МЕЖЛИНЕЙНЫХ ГИБРИДОВ И ГИБРИДНЫХ ГРУППИРОВОК КУКУРУЗЫ В УСЛОВИЯХ РАЙОНА ИМ. КАМО

Р е з ю м е

Опыты проводились в условиях района им. Камо. Цель работы была — выяснить, какие сорта и гибриды кукурузы лучше приспособляются в условиях района им. Камо. При хорошей обработке почвы и соблюдении правил агротехники кукуруза в горном районе дает высокий урожай зеленой массы.

Исследования показывают, что гибриды Краснодарская 5, ВНР-37 своей урожайностью не только не уступают районированному ВНР-42, но даже превосходят его.